

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἑ-
ρώπῃ 70
Ἐν Ρωσίᾳ 25
Ἐξ ἀμνηστὶ τὰ ἡμῖς.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας 25
Δι' ἀνδροματὶ ἐκ ἡμῶν.
Ἐκατὸν φύλλον τιμᾶται ἡρώων δύο (2).

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐργέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλή-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ο
Ἀρριανός.—Λαογραφικά (ἦθη καὶ ἔθιμα τοῦ τμήματος Παραμυ-
θίας).—Πόθος (ποίημα).—Ποικίλα.—Γνώμαι δοφῶν.—Γεωγρα-
φικά (Εὐξείνους Πόντος).—Νομισματολογικά (ἀνέκδοτα ρωμαϊκά
νομίσματα).—Κοινωνικά (ἡ τέχνη τοῦ συζεύγνυσθαι).—Δημώδης
πρόβλησις.—Λέων ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἐπὶ μακρόν ἐτι ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπουργικὴ μεταβολὴ ἐπὶ τῷ ἀποτελέσματι τῶν γενικῶν ἐκλογῶν θὰ ἐξακο-
λουθήσῃ ἀποτελοῦσα τὸ σπουδαιότερον πολιτικὸν γεγο-
νός, περὶ ὃ στρέφεται ἡ προσοχὴ σύμπαντος τοῦ διπλω-
ματικοῦ κόσμου, ἀναμένοντος νῦν τὸ πρόγραμμα τοῦ
ὑπὸ τὸν κ. Γλάδστωνα καταρτισθέντος νέου ὑπουργείου,
καίτοι ἐκ τῶν προτέρων ὡς βέβαιον σχεδὸν νὰ θεωρηθῇ
δύναται ὅτι ἡ μέριμνα τοῦ γηραιοῦ τοῦ Χάβαρδεν ὑλοτό-
μου συγκεντροῦται περὶ τὰ ἐσωτερικὰ μᾶλλον ζητήματα
ἢ περὶ τὰ ἐξωτερικά. Καὶ ἀληθῶς ὁ κ. Γλάδστωνας περὶ
πλείστον ποιεῖται τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ Ἰρλανδίας
σχεδίου, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐξαοτὰ τὴν παλινόρθωσιν τῶν ἐν
τῇ ἀδελφῇ νήσῳ, ὅπου ἡ ἐπὶ ἐξαιτίαν ὅλην ἐσφαλμένην
πολιτικὴν τοῦ μαρκισίου Σαλισβουρῆ προῦκάλεσε γεγο-
νότα καὶ ταραχάς, παραπλησίας σχεδὸν πρὸς τὰ ἐν Φαί-
νιξ Πάρκ διαδραματισθέντα καὶ ἐφέλκυσσάμενας τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς ἀπάντων σχεδὸν τῶν ἐν Εὐρώπῃ κύκλων, οἵτι-
νες μετ' ἀπορίας ἐβλεπον τὴν κυβέρνησιν τῆς φιλελευ-
θέρως Ἀγγλίας πιέζουσιν τοὺς ἀτυχεῖς γαιομισθωτὰς
καὶ ὑπερασπιζομένην τοὺς μεγάλους γαιοκτῆμονας ἐπὶ
ἐκλογικαῖς σχεδίοις. Ἐσχάτως ἐτι ὁ κ. Γλάδστωνας, ἀγο-
ρεύων καὶ ἐκτιθέμενος οἶονεὶ τὸ πρόγραμμα τῆς κυ-
βερνήσεως αὐτοῦ, διαγορήδην ἐκήρυξεν ὅτι τοῦ πολιτι-
κοῦ μετέχει βίου χάριν τῆς Ἰρλανδίας, ὅτι ὑπὲρ αὐτῆς
προεῖλετο τὴν περὶ τὰ πολιτικὰ τύρβην ἀντὶ τοῦ ἡσυχίου
ἐν τῷ τοῦ Χάβαρδεν ἄλσει βίου καὶ ὅτι ἡ Ἰρλανδία ἀ-
ποτελεῖ τὸ κυριώτερον σημεῖον τοῦ προγράμματος πά-
σης φιλελευθέρως κυβερνήσεως τῆς μεγάλης Βρετανίας.
Ταῦτα κηρύξας ἀπαξ ὁ γηραιὸς ἡγέτης τοῦ νέου ὑπουρ-
γείου, οὗ τὰ μέλη διακρίνονται ἐπὶ πιστῇ τηρήσει τῶν
παραδόσεων τῆς χώρας αὐτῶν, ἀγωνισθήσεται κατὰ

πᾶσαν βεβαιότητα νὰ πραγματώσῃ τὰ περὶ τῆς ἀδελφῆς
νήσου σχέδια παρὰ τὴν ἀντίστασιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως,
ὀχυρουμένης ὀπισθεν τοῦ ἐπιχειρήματος ὅτι ἡ πραγ-
μάτωσις τῶν περὶ Ἰρλανδίας ὀνειρῶν σημαίνει διάσπα-
σιν τῆς ἐνότητος τῆς μεγάλης Βρετανίας καὶ ὅτι ἡκιστα
φιλόπατρι ἐπιτελεῖ ἔργον ὃ τὴν διάσπασιν ταύτην ὑπο-
βοηθῶν καὶ ἐπιφέρων τὸν διχασμὸν καὶ τὴν διαίρεσιν
ἐκεῖ ἐνθα τέως ἐπεκράτει ἰσχυρὸς δεσμός ἐνότητος.
Ἀλλ' ἡ μεγάλη Βρετανία στενὰς πρὸς τὴν λοιπὴν Εὐ-
ρώπην ἔχει σχέσεις καὶ ἀδύνατον ἔσται τῷ κ. Γλάδστωνι
νὰ διατελέσῃ μακρὰν τῆς πολιτικῆς ἐν Εὐρώπῃ σκηνῆς.
Ἦδη τὰ πλείστα καὶ τὰ σπουδαιότερα τῶν ὀργάνων τοῦ
εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ἐξετάζοντα τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπουρ-
γικὴν μεταβολήν, διετύπωσαν διαφόρους ἰδέας περὶ τῆς
μελλούσης ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους τούτου
καὶ ἐν μακροῖς ἄρθροις ὑπέδειξαν ὅτι οὐχὶ ὅλως ἀσπ-
μαντος τυγχάνει ἡ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἔλευσις τοῦ κ. Γλάδ-
στωνος. Ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν ἰδεῶν τούτων οὐδὲν τὸ ἀτο-
πον ὑπάρχει ἤδη σπουδαῖα μέλη τοῦ νέου ὑπουρ-
γείου, πρὶν ἢ τὴν ἐξουσίαν καταλάβωσιν, ἐν πολλαῖς
περιστάσεσιν ἔθιξαν τὴν ἐν Ἀφρικῇ πολιτείαν τῆς μεγά-
λης Βρετανίας καὶ ἐξέφρασαν τὴν γνώμην ὅτι μικρὸν
παραταθήσεται ὁ ἐκπατρισμός τῶν ἐρυθροχιτῶνων στρα-
τιωτῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ ὅτι ταχέως τεθήσεται ἐπὶ τοῦ
τάπητος τῶν συζητήσεων τὸ ζήτημα τῆς ἀποδόσεως τῶν
κρατουμένων ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἐσωτερικαὶ περιπλο-
καὶ ἀπείργουσι τὴν ταχύτεραν ἀνάκλησιν τῶν ἐκπατρι-
σθέντων στρατιωτῶν. Ἀλλὰ κἂν ἐτι ὁ κ. Γλάδστωνας ἐπε-
θύμει διακαῶς νὰ μείνῃ ἀπαθὴς εἰς τὰ περὶ αὐτὸν συμ-
βαίνοντα, δυσχερεστάτη ἔσται καὶ πάλιν ἡ πραγμάτωσις
τοῦ πόθου τούτου συνεπεία τῆς βαρείας κληρονομίας,
ἣν κληροδοτεῖ τῷ ὑπὸ τὸν γηραιὸν τοῦτον πολιτικὸν ὑ-
πουργεῖν τὸ ὑπὸ τὸν λόρδον Σαλισβουρῆν. Τὸ ἀφγανικὸν
ζήτημα καὶ τὸ μαροκινὸν δὲν φαίνονται ἀσχετα πρὸς τὴν
γενικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας· τοῦναντίον
ἐξαναγκάζουσι ταύτην νὰ συνάψῃ σπουδαίας διαπραγμα-
τεύσεις περὶ μὲν τοῦ πρώτου μετὰ τῆς Ρωσίας, περὶ δὲ
τοῦ δευτέρου μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας. Ἦδη
τὰ ἐν Ἀφγανίᾳ προσέλαβον σπουδαίαν χροιάν καὶ ἡ
ἐξαγγελλομένη σύγκρουσις Ρώσων καὶ Ἀφγανῶν ἐπὶ τῷ
θανάτῳ οὐχὶ τοῦ εἰς Πάμειρον ὀδηγήσαντος τὸ ρωσικὸν
ἀπόσπασμα συνταγματάρχου Γιανώφ, ἀλλ' ἐτέρου κατω-
τέρου ἀξιωματικοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τούτου, εὐλόγως δύ-
νεται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀφετηρία σοβαρωτέρων ρήξεων, θι-
γουσῶν τὰ μέγιστα τὴν θέσιν τῆς Ἀφγανίας ὡς προπυρ-

γίου κατὰ τῆς πρὸς νότον προελάσεως τῶν Ρώσων καὶ ἀπειλουσῶν ἐπεμένως τὴν ἐπικρατοῦσαν νῦν τάξιν πραγμάτων ἐν τῷ ἄχανεῖ ἀποικιακῷ κράτει τῆς μεγάλης Βρετανίας. Τὴν κατάστασιν ταύτην βλέπων ὁ νέος πρωθυπουργός, ἐξαναγκασθήσεται νὰ κατέλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως καὶ νὰ προλάβῃ δεινότερας διαστάσεις τοῦ ἀρξαμένου κακοῦ, τοῦ κατατρώγοντος ἡρέμα μὲν ἀλλὰ διηνεκῶς τὰ σπλάγχνα τῆς Ἰνδικῆς. Ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν Μαρόκῳ πιέζουσι τὸν κ. Γλάδστον εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν ἀμεσώτερον ἐνδιαφερομένων δυνάμεων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας καὶ εἰς συνομιλοῦσαν συμβιβασμοῦ, τιθέντος τέρμα εἰς τὴν διὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ προκατόχου ὑπουργείου προκληθεῖσαν δυσἀρέσκειαν τῶν ἐν Παρισίοις καὶ Μαδρίτῃ κυβερνήσεων καὶ προλαμβάνοντα τὸν ἀπειλοῦντα τοὺς ἐν τῇ ἀφρικανικῇ αὐτοκρατορίᾳ Εὐρωπαίους κίνδυνον ἐπὶ τῇ πλεονεκτικῇ πολιτείᾳ τοῦ πιστῶς τὰς διαταγὰς τοῦ ἀνωτέρου ἐκτελέσαντος ἄγγλου ἐν Ταγγέρῃ ἀντιπροσώπου σὺν Ἐβαν Σμιθ. Γαλλία καὶ Ἰσπανία ἔχουσι μεγάλα ἐν τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ συμφέροντα, ἢ μὲν ἕνεκα τῆς Ἀλγερίας, ἥς οἱ λαοί, μιμούμενοι τοὺς ἐν Μαρόκῳ δύναται νὰ συνασπισθῶσι τούτοις καὶ νὰ διοργανώσωσι πραξικόπημα, ἢ δὲ ἕνεκα τῶν παρακειμένων τῇ αὐτοκρατορίᾳ κτήσεων.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, πρόδηλος ἀποβαίνει ἡ ἀδήριτος τοῦ κ. Γλάδστον ἀνάγκη τοῦ λαβεῖν σὺν τῇ ἐσωτερικῇ πολιτικῇ ὑπ' ὅσιν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν, ἥν καὶ σχολιάζουσαι αἱ κυριώτεραι τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων ἐκφράζουσι τὴν ἐλπίδα ὅτι αὕτη ἔσται λίαν φιλικὴ τῇ Γαλλίᾳ καὶ ὅτι ὁ κ. Γλάδστον ἀγωνισθήσεται νὰ μειώσῃ, ἐὰν μὴ ὀλοσχερῶς ἐξαλείψῃ, τὰ αἷτια, τὰ προκαλέσαντα τὴν δυσἀρέσκειαν τῆς δημοκρατικῆς κυβερνήσεως.

Ἐκ τῶν κυρίως δὲ ἐσωτερικῶν ζητημάτων ἡ Γαλλία ἔχει πάλιν τὰς ἀποικιακὰς δυσχερείας συνεπείᾳ τῆς ἐκτραχυνομένης τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἐν Δαχομαίῃ, ἐν Τογκίνῳ καὶ ἐν Κόγκῳ. Ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἀποικίων τούτων ὁ συνταγματάρχης Δοδ ἐπετέλεσε τὸ καθήκον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκραιφνείας, ἅτε κατορθώσας νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς παρεμβληθείσας αὐτῷ δυσχερείας καὶ νὰ τρέψῃ εἰς φυγὴν τοὺς ἀντάρτας, οἵτινες, ὥπλισμένοι διὰ τυφεκίων τῆς νεωτέρας ἐφευρέσεως, δυσχερῶς νικῶνται καὶ ἐπομένως θρασεῖαν τὴν κεφαλὴν ἐγείρουσιν ἅμα τῇ ἐλαχίστῃ εὐκαιρίᾳ. Ἐν Τογκίνῳ τὰ πράγματα εὐαρεστοτέρην παρουσιάζουσιν ὅσιν, ἀλλ' ἡ ἐπικουρία τῶν ἐκ Σινικῆς προερχομένων ὁρδῶν, ἡ ἀποστολὴ ἐκεῖθεν πολλῶν ἐπιτιπιδίων τοῖς ἀνυποτάκτοις τοῦ Τογκίνου πληθυσμοῖς ἀρκοῦντως συνταράσσει τὴν κρατοῦσαν ἡσυχίαν καὶ ἐξαναγκάζει τὴν μητρόπολιν εἰς μεγάλας νὰ προβαίνει θυσίας πρὸς πρόληψιν τῆς εὐρύνης τοῦ κινήματος καὶ ἀποσόβησιν οὕτω τοῦ κινδύνου ἐσωτερικῶν περιπλοκῶν ἐν Γαλλίᾳ, τὰ μέγιστα παρακωλύουσιν τὸ ἔργον τῆς βουλῆς καὶ ἀναχαιτίζουσιν τὴν τακτικὴν λειτουργίαν τοῦ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὑπουργείου. Τὸ Τογκινικὸν μάλιστα ζήτημα θεωρεῖται ὡς σπουδαιότερον τῆς Δαχομαίης, πασίγνωστος δ' εἶναι ἡ πικρὰ κατὰ τοῦ Ἰουλίου Φερρὺ καταφορά ἐπὶ ἐπεκτάσει δῆθεν τοῦ ἐν Ἀσίᾳ ἀποικιακοῦ κράτους διὰ χωρῶν, αἵτινες, εἰς μεγάλας καὶ φοβερὰς ἐμβάλλουσιν θυσίας τὴν μητρόπολιν, οὐδεμίαν ἀποκομίζουσιν ὠφέλειαν, ἀπλῶς δὲ καὶ μόνον διασπῶσι τὴν ἐνότητα τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων καὶ προκαλοῦσι τὴν ἐντονὸν διαμαρτυρίαν καὶ ἐπίθεσιν τῶν πολεμίων τῆς νῦν κυβερνήσεως, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ κληρο-

νοῦσαι ταύτην ἐν εὐθέτῳ ὥρᾳ. Ἐὰν ἤδη εἰς ταῦτα προστεθῇ καὶ ἡ ἐν Κόγκῳ κατάστασις ὅπου τὰ πράγματα δεινοῦνται βαθμυδόν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν δημοσιευμένων τηλεγραφημάτων, παρέχεται τότε ἀκριδῆς πῶς εἰκὼν τῆς τῶν ἀποικιακῶν καταστάσεως, ἥτις πράγματι ἀπαιτεῖ νῦν σύντονον μέριμναν πρὸς πρόληψιν νέας ἐκτραχύνσεως αὐτῆς καὶ φήμωσιν οὕτω τῶν ριζοσπαστικῶν, ἐπιζητούντων πάντοτε τὴν ἀνακίνησιν τοιούτων δυσχερειῶν καὶ τὴν πτώσιν τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τῇ ἐλπίδι αἰσιωτέρου αὐτοῖς μέλλοντος καὶ καταλήψεως τῆς ἀρχῆς. Τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐπισπῶνται λίαν καὶ τὰ ἐξακολουθοῦντα γυμνάσια τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου, ἅπερ, ἄχρι τοῦδε διεξαχθέντα ἐν πλήρει τάξει, προῖωνίζονται εὐάρεστον ὅλως τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ δυσἀρεστοῦν μόνον τοῖς πολεμίοις τῆς Γαλλίας καὶ ἐξωθοῦν αὐτοὺς εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους ἐσφαλμένας κρίσεις περὶ τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ. Ὡσαύτως οὐ μικρὰν κέκηνται σπουδαιότητα καὶ τὰ ἐν Βοσγίοις γυμνάσια τῶν εὐζωνικῶν ταγμάτων, τὰ πτοήσαντα πολλοὺς τῶν δειλημόνων καὶ ἐξωθήσαντα εἰς ἐσφαλμένας κρίσεις περὶ τῆς προπαρασκευαζομένης ἐν τοῖς μεθορίοις τάξεως πραγμάτων ἐπὶ τῇ προσεχεῖ εἰς Μὲτε μεταβάσει τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τοῖς γυμνασίοις τῶν ἐκεῖ γερμανικῶν στρατῶν. Εὐάρεστον ὡσαύτως, ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐσωτερικῶν, εἶναι καὶ ἡ ἀρξαμένη σιγὴ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς προεδρικῆς ἐκλογῆς, ὅπερ, ἀνακινήθην διὰ τῶν ριζοσπαστικῶν, ἱκανὸν προῦκάλεσε πάταγον ἐν τῷ τύπῳ καὶ κατεσιγάσθη μόνον μετὰ τὰς δικαίας καὶ συνετὰς συμβουλὰς τῶν δημοκρατικῶν ὁργάνων, μετὰ πολλῆς τῆς ὁρθότητος παρατηρησάντων ὅτι οὐ τοῦ παρόντος ἡ ἀνακίνησις τοῦ προεδρικοῦ ζητήματος, τὸ μὲν ἕνεκα τῆς γενικῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἐν Εὐρώπῃ, τὸ δὲ ἕνεκα τοῦ ὅτι πολλὺς ἔτι ὑπολείπεται χρόνος μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀνωτάτου τῆς χώρας ἀρχοντος. Ἀξιοσημείωτον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν τῆς Γαλλίας εἶναι καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ βίου ἀποχώρησις τοῦ μαρκησίου Βρετόιλ, ἐνὸς τῶν σπουδαιότερων ἀρχηγῶν τοῦ μοναρχικοῦ κόμματος. Ὁ κ. Βρετόιλ, ἐκτιθέμενος τὰ αἷτια τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ταύτης ἐν ἐπιστολῇ πρὸς τοὺς οἰκείους ἐκλογεῖς, παρατηρεῖ ὅτι ὠρμήθη ἐκ τῆς πρὸς τοὺς μοναρχικοὺς παραινέσεως τοῦ πάπα ὅπως τὰ ἐν Γαλλίᾳ δυναστικά κόμματα παραιτηθῶσι τὴν κατὰ τῆς δημοκρατίας πάλιν καὶ ὑποκύπτοντα τῇ κρατούσῃ νῦν καταστάσει, συνεργασθῶσιν εἰς τὴν παγίωσιν καὶ ἐξασφάλισιν τοῦ δημοκρατικοῦ συστήματος, τοῦ διέποντος νῦν τὰ τῆς Γαλλίας.

Οἱ ἐν Γερμανίᾳ διατελοῦσιν ἔτι ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἐπελθούσης μερικῆς ὑπουργικῆς τροποποιήσεως διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Ἐρφούρ, εἰς ἣν πολλοὶ μεγάλην ἀπονέμουσι σπουδαιότητα ἕνεκα τῶν προκαλεσάντων τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τούτου αἰτίων, τῶν ἀναγομένων κυρίως εἰς τὴν τάξιν τῶν οἰκονομικῶν. Τῇ ἀληθείᾳ τὰ νέα οἰκονομικὰ μέτρα τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ προκαλοῦσι μεγάλην δυσἀρέσκειαν παρὰ ταῖς διαφόροις τάξεσι τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ, τοῦ τοσοῦτο πλέον ἀπαυδῆσαντος ἐκ τῶν ἐξακολουθοῦσων παρασκευῶν, ὥστε ἀποτολμᾷ διαμαρτυρίαν καὶ κατ' αὐτῶν τῶν στρατιωτικῶν μέτρων, τῶν μελλόντων ν' ἀποτελέσωσι τὸ κυριώτερον θέμα τῆς προσεχοῦς συνόδου τοῦ κοινοβουλίου. Οἱ Γερμανοί, ἐν οἰκονομικαῖς διατελοῦντες δυσχερείαις, δὲν ἀπονέμουσι πλέον τὴν προσοχὴν εἰς τὰ σχέδια, ἅπερ πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐξεπόννησεν ὁ μέγας τῆς χώρας αὐτῶν στρατάρχης Μόλτκε, οὐδὲ πα-

ρασύρονται ἐκ τῶν γραφομένων καὶ τῆς γλώσσης τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου, τοῦ πειρωμένου πάντοτε νὰ παραστήσῃ τὴν στρατιωτικὴν θέσιν τῆς Γερμανίας ὡς ὑποδεστέρα τῆς τῶν λοιπῶν μεγάλων δυνάμεων καὶ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ σύνθημα τοῖς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ φάσμα τοῦ διμετώπου πολέμου. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ μετὰ φιλικῶν ὁμιλιῶν πρόσβλεψις εἰς τὰς διαθρονούμενας φήμας περὶ ἐμπορικῶν διαπραγματεύσεων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ρωσίας, διότι πιστεύεται ὅτι διὰ τῆς συσφίξεως τῶν γερμανορρωσικῶν ἐμπορικῶν σχέσεων ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀνασύνδεσις τῶν πολιτικῶν, οὕτω δὲ μεγάλως ἐλαττοῦται ὁ κίνδυνος τῆς ἐξ Ἀνατολῶν ἐπιθέσεως καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐν εὐρείᾳ μέτρῳ ἐξακολουθήσεως τῶν πολεμικῶν προπαρασκευῶν καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ὑπὸ τὰς σημαίας στρατοῦ τεινόντων σχεδίων. Σὺν πᾶσι τούτοις καὶ τὸ ζήτημα τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ ταρασσέει ἀρκούντως τὸν κύκλον τῶν ἐν Βερολίῳ, καίτοι αἱ τελευταῖαι αὐτοῦ δηλώσεις ἐν τῇ κωμολοίᾳ Τρέπτωφ ἀπλῆ ἐπανάληψις τυγχάνουσι τῶν ἐν Ἰένᾳ καὶ ἐπομένως ἀπαξ ἔτι τεκμηριοῦσι τὴν φιλοπατρίαν τοῦ ἀνδρός, ἐν καὶ μόνον ἐπιδιώκοντος, τὴν τήρησιν καὶ περιφρούρησιν τῆς γερμανικῆς ἐνότητος, δι' ἧς μόνον ἐπιτυγχάνεται ὁ προορισμὸς τῆς Γερμανίας τῶν Χοχεντσόλερν.

Οἱ ἐν Αὐστρίᾳ ἀτενίζουσι τὰ ὅμματα ἔτι πρὸς τὴν Λίνζ, τὴν κατ' ἐξοχὴν ταύτην καθολικὴν πόλιν, ὅπου συνῆλθε τὸ διαλυθὲν ἡδὴ καθολικὸν συνέδριον, τὸ ἀπολῆξαν εἰς τὴν ἀποδοχὴν προτάσεων, φερουσῶν πολιτικῶν μᾶλλον χαρακτῆρα, ὡς δείκνυται ἐκ τῆς μίνις τῶν κυριωτέρων ὀργάνων τοῦ βιενναίου τύπου. Ἰδίᾳ τοῖς ἐν Βιέννῃ δυσπρόστητος ἡ τάσις τοῦ παλιννοστήσαι τὴν κοσμικὴν τοῦ Πάπα ἐξουσίαν, τοῦ Πάπα, ὅστις θερμοῦς προσῆλθε συνήγορος τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν τῆς Γαλλίας καὶ δ' ἐπανειλημμένων παραινετικῶν καὶ λοιπῶν ποιμαντορικῶν ἐπιστολῶν συνεδούλευσε τοὺς κυριωτέρους ὁπαδοὺς τῆς βασιλείας ἐν τῇ δημοκρατομένη χώρᾳ νὰ κῆρῃ τὰ αὐχένα εἰς τοὺς κρατοῦντας θεσμοὺς καὶ μηδὲν κατ' αὐτῶν νὰ βυσσοδομήσωσιν. Ὡσαύτως τοὺς ἐν Βιέννῃ ἀνησυχεῖ καὶ ἡ ἀναπλήρωσις τῆς κενῆς θέσεως τοῦ ὑπουργοῦ Πραζάκ, οὗ μικρὸς δὲ διεξάγεται ἀγὼν Παλαιοτσέχων καὶ Γερμανῶν, τούτων μὲν ζητούντων τὴν διορισμὸν γερμανοφίλου, ἐκείνων δὲ ἐθνικὸν ἄνδρα, γινώσκοντα νὰ ὑπεραιμνηται δεόντως τῶν συμφερόντων τῶν ὁμοεθνῶν καὶ ὁμοφύλων καὶ ν' ἀντικρούῃ τὰς πλεονεκτικὰς τάσεις τοῦ γερμανικοῦ στοιχείου, τοῦ ἐπιζητοῦντος πάντοτε τὴν καταπάτησιν τῶν δικαίων τῶν ἄλλων ἐθνοτήτων ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς γερμανικῆς παρὰ τοὺς συνδέοντας τὰ διάφορα τῆς Αὐστρίας φύλα θεσμοὺς καὶ θεσμούς. Τοῦ λόγου ὄντος περὶ Αὐστρουγγαρίας προσθετέον ὅτι οἱ λαοὶ τῆς μοναρχίας ἐώρτασαν τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ τὴν 62 ἐπετηρίδα τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τοῦ Καίσαρο-βασιλέως, σύμπας δ' ὁ τύπος τῆς Εὐρώπης ἐδημοσίευσεν συμπαθέστατα ἄρθρα, ἐν οἷς ἐξυμνήθησαν οἱ ὑπὲρ τῆς εὐθυμερίας τοῦ κράτους ἀγῶνες τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, πολλῆς μὲν γενομένης πικρίας ἐν ἀρχῇ ἔτι τῆς βασιλείας, ἀλλὰ κατορθώσαντος νὰ παραμυθῇ τὴν τεθλιμμένην αὐτοῦ καρδίαν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς διαφόρων μεταρρυθμίσεων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ διὰ τῆς ἐξάρσεως τῆς θέσεως τῆς μοναρχίας ἐν τῇ χορείᾳ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν διὰ τῆς συνομολογίας σπουδαίων πολιτικῶν ἅμα καὶ ἐμπορικῶν συνθηκῶν.

Οἱ ἐν Ἰταλίᾳ πρὸς τῇ ὑπὲρ τῶν οἰκονομικῶν μερίμνῃ μεγάλως συσκέπτονται καὶ περὶ τῆς ἐν Γενουῇ ἐπικει-

μένης παρουσίας τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου, ἣν ζητοῦσι νὰ περιβάλωσιν ὅσον οἷόν τε διὰ μεγάλης αἰγλῆς καὶ λαμπρότητος, συνεπεία τοῦ εἰς τὸν λιμένα τοῦτον κατάπλου τῶν ναυτικῶν μοιρῶν τῶν ξένων δυνάμεων. Μικροῦ δεῖν ὅμως οἱ ἐν Ρώμῃ ἀπεγοπεύοντο διὰ τῆς εἰδήσεως, καθ' ἣν οἱ ἐν Βερολίῳ ἔκριναν καλὸν ν' ἀπόσχωσι τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ ὑπὲρ τοῦ Κολόμβου ἐκδηλώσεων καὶ νὰ μὴ πέμψωσιν ἐκεῖ πλοῖα διὰ λόγους σχετιζομένους πρὸς τὸ τεχνικὸν μέρος τῆς ὑπηρεσίας. Οἱ ἐν Ρώμῃ ἐφοβήθησαν μὴ τὴν αὐτὴν τηρήσωσι πολιτείαν οἱ ἐν Βερολίῳ καὶ κατὰ τὴν ἐν Γενουῇ παρουσίαν τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου, ἀλλ' εὐτυχῶς ὑπάρχει διαθέσιμον πλοῖον τοῦ γερμανικοῦ στόλου, ὅπερ καὶ ἐξαποσταλήσεται εἰς Γένουαν συνεπεία τῶν πρὸς τὴν Ἰταλίαν συμμαχικῶν δεσμῶν.

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ ἐξακολουθοῦσιν ἔχοντες συγκεκεντρωμένην τὴν προσοχὴν πρὸς τὴν βροτολογιὸν νόσον, ἥτις εὐτυχῶς εὐρίσκεται ἐν ὑφέσει καὶ δὲν φέρει τὸν κακοήθη χαρακτῆρα ὃν ἔφερε κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῆς εἰς τὰ κυβερνεῖα τῆς νοτίου Ρωσίας ἢ ὃν φέρει νῦν ἐν Τεχεράνῃ καὶ Ταυρίδι τῆς Περσίας, ὅπου καθ' ἑκατοντάδας ἀριθμοῦνται τὰ θανατηφόρα κρούσματα καθ' ἑκάστην. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν δεινοπαθημάτων τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως ἀπαξ ἔτι κατεδείχθη τὸ κατὰ ταύτης μῖσος τῆς γείτονος μοναρχίας, ἥς ὁ τύπος τοσοῦτον ἐξωθεῖ τὴν κατὰ τῆς Ρωσίας μῆνιν, ὥστε ἐν μακροσκελέσιν ἄρθροις ἀπετόλμυσαν νὰ ψέξωσι τὸ ἀνακτοβούλιον Πετροπόλεως ἐπὶ ἀποπείρᾳ διασπάσεως τῶν δεσμῶν τῶν σκανδιναβικῶν κρατῶν, δι' ἧς ἐργάζεται ἡδὲν διὰ τοῦ ἐν Στοκόλμῃ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας.

Ἐκ τῶν μικροτέρων δὲ ἐν Εὐρώπῃ κρατῶν ἡ μὲν Ἑλλάς διατελεῖ ἐν σοβαρᾷ οἰκονομικῇ καχεξίᾳ, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀγωνίζεται ν' ἀπολυτρώσῃ τὴν χώραν ὁ κυβερνήτης αὐτῆς διὰ σπουδαίων οἰκονομικῶν μέτρων, ἐν οἷς τὴν πρώτην κατέχει θέσιν ἡ συνομολογία σημαντικοῦ δανείου. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι τὸ σπουδαιότερον τῶν ἀπασχολούντων τὴν ὑπὸ τὸν κ. Τρικούπην κυβερνήσιν, ἥτις, εὐροῦσα τὸ κράτος ἐν ἀκροσφαλεῖ καταστάσει ὑπὸ πάσας μὲν τὰς ἐλπίεις, ἰδίᾳ ὅμως ὑπὸ τὴν τῶν οἰκονομικῶν, ὀφείλει ὑπερανθρώπου,ς νὰ καταβάλῃ θυσίας πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς οἰκονομικῆς πίστεως τοῦ βασιλείου καὶ πρὸς ἀνακούφισιν τῶν βαρέως ἐπὶ τοῦτραχίλου τῶν φορολογουμένων ἐπικαθημένου ζυγοῦ τῆς ἀχρηματίας. Ἡ τῶν πραγμάτων κατάστασις τοιαύτην παρουσιάζει ὅσιν, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ αἰσιοδοξότεροι ἀπαισιοδοξοῦσι νῦν περὶ τοῦ τελεσφόρου τῶν ἀγώνων τοῦ Χαριλάου Τρικούπην. καίπερ τῆς περὶ τὰ οἰκονομικὰ πείρας τοῦ ἀνδρός παρεχούσης πολλὰς τὰς πιθανότητας αἰσίας διεξαγωγῆς τοῦ ἀρξαμένου ἔργου καὶ πραγματώσεως τοῦ περὶ δανείου σχεδίου ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν τῆς Ἑλλάδος προσθετέον ὅτι ὁ μὲν βασιλεὺς Γεώργιος ἐξακολουθεῖ τὴν κατὰ πᾶν θέρος θεραπείαν αὐτοῦ ἐν ταῖς θερμαῖς τοῦ Aix-les-bains, ὅπου ἡ τῆς Α. Μ. ἀφίξις προῦκάλεσε τὴν ἀνταλλαγὴν θερμοτάτων ἅμα καὶ συμπαθεστάτων τηλεγραφημάτων πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, τὸν κ. Καρνώ, σπεύσαντα νὰ προαγορεύσῃ τηλεγραφικῶς τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων τὸ «ὡς εὖ παρέρστης», ἡ δὲ βασίλισσα Ὁλγα, ἀναλαβοῦσα ἐκ τῆς τελευταίας αὐτῆς ἐν Πετροπόλει ἀδιαθεσίας, ἐτράπη τὴν εἰς Ἑλλάδα ἄγουσαν, ὅπου καὶ ἀφίκετο ἡδὴ. Ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ κρατῶν ἡ Σερβία διατελεῖ ἐν ὑπουργικῇ κρίσει.